

(המשך מעמוד 7)

ההרלפה המטופשת הזאת גרמה נזק משולש. היא דירבנה את שרון ל... המשיך במאבק, חרף הלחצים והשיר קוליים שחייבו פרישה מהמירוץ למוע' מרות. היא יצרה תחושה, שאפילו 10 אחוזים לשרון יהו הישג נדיר. והיא החריפה את הפאראנויה המפורסמת, המפרנסת מזה שנים את הרוח האנטי מיסדרית בתנועה. בחרות אהבו תמיד את האנדרדוג. שרון הפך עתה למקופח הראשי במיפלה, המונעת כולו על-ידי ריגשיקופה, גם אחרי שבע שנות שילטון.

שרון לא יצליח במרכז, כמוכנן. אבל הריבויים על שניים או שלושה אחוזים הם אסון, גם ח"כ ריד מגן, ראש עיריית קריית גת ומרכז מטה שרון, היה מקבל יותר, אילו רץ לראשות הממשלה. תמיד קיימים במרכז קבוצות ויחידים, שהם מלאי התמרמרות על הנהגה.

כאן מופיעה שוב התיסמונת המוכ' הקת של המיזרחיים בחרות. מתוך מאה נגר אשכנזי אחד, או כעצם נגר מימסר אשכנזי שלם, הם יצביעו עבור אשכנזי אחר. כך פעלו ב-מאקרו" כל השנים נגד המערך, ובעד מנחם בגין. כך עשוי חלק מהם לנהוג ב-מיקרו". נגר שמיר ובעד שרון.

ראשיההממשלה ואנשיו מק' ויום שדויד לוי עצמו יצא בשצף-קצף נגד שרון, ובכך יתעלל לפחות חלק ניכר מאנשיו למחנה שמיר. קשה לדעת אם כך אומונם יקרה.

ספר-טלפונים

סודי

אין לשכוח שסניפי חרות, ובי כולם המאויישים יוצאי צפון אפריקה רבים, אינם בהכרח אחוזות הפרטית של דויד לוי. החריש העמוק

שרון נואם

אדם ניכר בביתו ובבדידותו

שעשה שרון בסניפים לא החל לקראת מערכת הבחירות הזאת. עוד כשר הביטחון הקריש שרון חודשים ארוכים מוזנו, כדי לחזר אחרי חברי המרכז. החיזור" הזה כלל גם "שיחות נפש" לכישכת שרהביטחון, שהרשימו מאוד את החרותניקים, שהיו תמיד רחוקים כמעט מנודרים, ממרכז העוצמה האדיר הזה. שרון גם לקח אותם לסיוורים בלכנון, ואפילו לאפריקה.

גם נימת ההסתה הפרועה שלו נגר יריבו הפוליטיים מושכת אותם. בכך הוא באמת יורש אמיתי של בגין, אם כי הוא נוקט בסגנון אחר, אליים, ובעיקר מגושם יותר. השבוע הוא הירבה לאיים על המערך במערכת-בחירות אלי" מה. עם זאת, הוא תקף כימעט באותה הריפות את יריבו הפנימיים, במיוחד את ראשי הממשלה ואת יורשו במישרי הביטחון, משה ארנס. השינאה בין השניים הגיעה השבוע לשיאה בשרה של תקריות בממשלה.

שרון פשוט שכח היכן הוא נמצא, סיפר להעולם הזה עוזר בכיר של שמיר. הוא הביא להדרישה שיכות ב- קריה את האווירה והסגנון שאיפיינו בשבועות האחרונים את הפועותיו כסניפיחרות. ארנס הואשם כמעט כגליו ב-פחדנות" וברשלנות כמילוי חובותיו כשר-ביטחון. השרים (כולל בגין), הפקידו אותו לאפסוף. הוא היה מפקיד ופרוע. אי אפשר היה שלא להיזכר ברבריההאזהרה של שימחה ארליך המנוח.

שמיר הוכיח שוב את נוקשותו ואת כישוריו כמנהל בממשלה (שאינם זהים, בהכרח, לכישורי מנהיג בעם). הוא סירב להענות לנסיגות הסחיטה של שרון, ולהפקיר בידי מיסמכים חסויים של ועדת-כהן.

אין להניח שישמיר פעל אך ורק מתוך איבה לשרון, אם כי יש להניח שברגע זה הוא איננו רוחש לו חיבה יתרה. ראש הממשלה הוא ממש משוגע לסודיות. מקורביו התלוצצו, שהוא רואה אפילו בספר הטלפונים "מיסמך חסוי".

כאיש המוסר וכאישימחתרת לשעבר, הוא מתייחס בתיעוב אמיתי לכלי התיקשורת. הוא למד, אומנם, לנצל את העיתונאים הקרובים לו, ומזכיר הממשלה, דן מרידור, עושה זאת עבורו בהצלחה רבה. אבל כל "הרלפה", אמיתית או מדומה, עולה לו בדמים.

לא ינוע

לא יזוע

דן מרידור פעל השבוע כגלוי נגד שרון. הוא זנח את זיירותו הטיבי עית. כמו בתקופת המאבק למניעת מועמדותו של שרון לתפקיד ראש מחלקת-העליה כסוכנות, מצליח שרהביטחון לשעבר להעיר בקרב יריביו רגשות ורוחלחמימה, שהם עצמם לא חשדו בעצם קיומם.

להעולם הזה" נודע, ממקור רות מהימנים ביותר, שמרידור עסק השבוע במרץ רב בגיוסו של בנימין זאב בגין, בנו של מנהיגיחרות החולה, למערכה נגד שרון.

כמיקרה זה היתה למעורבותו כיסוי של מעין לגיטימיות. אחרי הכל, הוא פעל למען ראשיהממשלה, שאותו הוא משרת בתפקיד, שיש לו גם היבטים פוליטיים. עם זאת, זה היה באמת חיזיון בלתי-שיגרת.

גם כאן גרם רוני מילוא כמעט לאסון כבר לבוס שלו. הניעו אותו יחסייהאיבה שלו עם אנשיו של לוי, הח"כים מיכה רייסר ומיכאל קליינר (יש משהו אירוני בשינאה הזאת. השלושה הם ממש זהים ככל הנוגע לרקע שלהם ולהשקפתם הפוליטית. קליינר, רייסר ומילוא הם בירוינים פוליטיים מובהקים, שיום אחד עוד ישרתו את שרון).

מילוא הביא להסלמה קשה ביחסים בין המחנות, והיה אחד האחראים הראשיים למסעההשמצות נגד לוי. שמיר זקוק למילוא, בעל-בירת ונתק, שרכש ניסיון חשוב בעבודתו ככנסת, אבל גם מודע היטב לעובדה, שהאיש הפזיו והבלתי-יאחראי הזה גרם לו נזקים כהמטעים.

רבים בחרות מקווים שא" ריאל שרון יירתע ברגע האחי רון. אהבים מייחלים למפלה כבדה, שתביא לפרישה בטרי" כת-דלת, ולניסיון של התחב"ש רות עם "הימין הקיצוני" שמבי חוץ לליכוד. אך קשה להאמין ששרון, שלמד היטב את לקח שלומציון, יחזור שוב על ה" עזת הקשה שעשה בעבר.

דברייהאיום המפורסמים של אורי דן הם עדיין בתוקף. כישלון כאפריל 1984 אינו מבשר את סופו של שרון. העיתונאים המספידים אותו עתה עוד ייאלצו לכתוב עליו כתבות-שער. אפשר להיזכר בבית האחרון של שירי של אדגר אלן פו, העורב, שתורגם לעברית מקימו על-ידי זאב ז'בוטינסקי: "ונשאר, נשאר נטוע / לא ינוע, לא יזוע / לא יסור מראש אתונה / ולנצח לא ימור..."

במדינה

ממשלה, לא שילטון. מיהו המתמודד השלישי, שצץ לפתע? צ'רטוק (43) הוא בית"רי מבטן ומלידה. אביו היה מתלמידיו ומידידיו של זאב ז'בוטינסקי. צ'רטוק הבן, עורך-דין במיקצועו, בוגר הגימנסיה הרצלית בתל-אביב, הוא נשוי ואב לשלושה בנים. את שירותו הצבאי סיים בדרגת סרן, ובכיסו תעודת נכה-צה"ל. הוא חבר תנועה מגיל צעיר, וכמוכנן חבר מרכז. הוא מתגורר בצפון תל-אביב, מרכיב מישקפיים ומתלבש בהידור, כיאה לפרקליט.

כאשר נשאל מדוע צירף את שמו לרשימת המתחרים, השיב ללא היסוס: "אני חושב שהגיע הזמן לעשות סדר במדינה".

כאשר מוזכרים לו כי את הסדר היה יכול לעשות הליכוד, שהוא כבר שבע שנים בשילטון, הוא משיב מייד: "שבע שנים בממשלה, לא בשילטון".

לדעת צ'רטוק היה הליכוד, כאשר עלה לשילטון ב-1977, בהלם. הוא לא הבין מה יש לעשות. במקום לחסל את

(המשך מעמוד 7)

הכנסת

נוסעים למארוקו

כולם מזמינים את

כולם למארוקו

אך בינתיים לא ברור

אם יש הזמנה

ביום האחרון למושב הכנסת, הנושא המדובר ביותר היה: נסיעות לחו"ל. הכוונה לא היתה לנסיעות ההמור ניות של תושבי ישראל מדי קיץ, כי אם לנסיעה למרוקו.

יש נסיעה? אין נסיעה?

עלפי גירסה אחת (גירסתו של יצחק פרץ מהמערך), הזמנה מישלחת של חברייכנסת, עיתונאים וכלכלנים על-ידי הקהילה היהודית במארוקו, לכבוד 2000 שנות יהדות במארוקו. המישלחת היתה אמורה להיות מעורבת מכחינה עדתית ופוליטית.

מועמד צ'רטוק לעשות סדר במדינה

אלא מה? לא רי מעורבת לטעמו של חברייכנסת צ'רלי ביטון מחד"ש, שלא נכלל בה. וכך קמה לה מישלחת שניה, המורכבת מצ'רלי ביטון, חברייכנסת רפי סוויסה, רענן נעים וז'ק אמיר מהמערך, שלמה נר מהברירה הטבעית, שלמה אביטן, יושב-ראש 13 הוועדים בהסתדרות, ועוד.

מישלחת זו הוזמנה, לרכרי ביטון על-ידי מלך מארוקו בכבודו ובעצמו. חברייכנסת רענן נעים הספיק להכחיש את השתתפותו במישלחת מס' 2, וכל מישלחת מכחישה את קיומה של חברתה.

לחגיגה הצטרף סם בן-שטרית, שניסה לגנוב את הידיעה והצהיר שאין בכלל שום נסיעה מתוכננת למארוקו.

מיפלות

המועמד השלישי

ההתמודדות

לא תהיה רק

בין שרון ושמיר

צופי תוכנית הטלוויזיה ערב חדש של יום ראשון לא ידעו מה קרה לעורך-הדין אריה צ'רטוק אחרי השירות. צ'רטוק, שהעמיד את עצמו לבחירה לראשות תנועת החרות, בבחירות שיערכו השבוע ביום החמישי, סיפר בשירות לצופים מדוע הוא חושב שהוא עדיף עליפני שני המועמדים האחרים: ראשיהממשלה, יצחק שמיר, והשר ללאומיות, אריאל שרון.

הוא רק שב למישרו ובטלפון התחיל להגיע אליו אימים, שיסיר מייד את מועמדותו, אחרת יאונה רע לו ולמישפחתו. אחר-כך שותק אחד הקוויים. אך צ'רטוק לא מוותר. הוא מתמודד.

המערכת הנירוקראטית, הוא הגן עליה בטענה שזהו סיוול סרוויס, שאין לפגוע בו גם אם השילטון הבירר קראטי, שבזמן המערך חבק את זורעותיו סביב גרוגרתו של האורה, המשיך להתקיים. הליכוד הנציח את הגישה של המערך, שהאורח קיים בשביל השילטון ולא שהשילטון קיים בשביל האורח.

צ'רטוק מלא בדוגמאות על שרים, שהפקידות הבכירה הכשילה את כוונותיהם הטובות להיטיב עם העם. יש לו גם תשובה לשאלה המתבקשת, אילו לא היה לליכוד את מי למנות במקום הפקידות הבכירה המזוהה עם המערך?

"אין טעות גדולה מזה, קבע צ'רטוק, ללא היסוס. יהיו לנו כמה מאות אלפי בוחרים, ביניהם משכילים ואקדמיים. הנהגת הליכוד היא שלא עשתה שימוש באקדמיים שתמכו במהפך." הוא מבטיח שישתמש בכל אדם כישרוני כדי לעשות סדר.

צ'רטוק גורס, שהציבור הצביע עבור הליכוד, לא משום שמול עיניו עמדו בעיות חוץ וביטחון; הם רצו שהבעיות היום-יומיות שלהם ייפתרו.

לעמוד מול לידיו. בחרות ראו בעצם הצגת המועמדות של צ'רטוק פגיעה בראשיהממשלה. אמרו לו, שהרפסת פיתקי ההצבעה עם שמו תעלה כסף רב. הצעות להם שאני אמנן זאת", אמר צ'רטוק בחיוך.

הוא מתכוון להתמודד על ראשות הרשימה בלבד. אין הוא מתכוון לעשות שימוש במיספר הקולות שיקבל כדי לנסות להגיע לכנסת או אולי, אפילו, לממשלה הבאה. אם אכשל, אשוב הביתה, אך אוכל לעמוד מול לידיו, להביט בעיניהם ולומר להם שניסיתי. אבל אני מאמין בריבונר-שיל-עולם, ומקווה לטוב ביום חמישי."